

David Dickson
Kyrkans tidningar
(Baserad på en sann berättelse)

Donovan riktade sin slangbella mot den tomma soppburken på trädstubben.

Han spände gummibandet i slangbellan.

"Vad gör du?" frågade hans lilla syster Dana.

"Kolla på det här!" sa han.

Smack!

Gummibandet åkte tillbaka på sin plats när Donovan släppte det, och den lilla stenen flög iväg. Några löv rasslade i ett träd i närheten.

Men plåtburken flyttade inte på sig. Donovan tryckte ner slangbellan i bakfickan. Han hade missat den. Igen!

Dana lade huvudet på sned. "Vad är det jag ska se?"

"Ingenting", sa Donovan. "Kom. Vi går hem." De började gå tillbaka till huset.

Donovan sparkade en gren ur vägen. Hur mycket han än försökte verkade han inte kunna använda pappas slangbella på rätt sätt. Och han *gillade* den verkligen! Han tyckte

alltid om att använda den när pappa var bortrest, som nu. Den hjälpte honom att känna sig nära pappa när han inte kunde träffa honom.

Han drog upp slangbellan ur fickan och snurrade sakta runt den i handen. Den grova barken hade blivit slät för länge sedan. Pappa hade gjort slangbellan av en bastant trädgren och använt den i många år innan han gav den till Donovan.

Pappa hade pekat på soppburken den dagen. "När man är fokuserad kan spännande saker hända." Donovan kom fortfarande ihåg vad som hände sedan. Pappa hade riktat slangbellan mot soppburken och träffat den. På ett försök! Han fick det att se lätt ut. Donovan saknade honom så mycket.

Han tänkte fortfarande på pappa när han somnade den kvällen.

Nästa morgon tog Donovan med sig slangbellan till sin favoritdunge för att försöka igen.

"Fokusera ..." sa Donovan när han stirrade på burken på stubben. Han lade en liten sten i slangbellan och spände gummibandet.

Pappa slutar aldrig försöka, även om det inte alltid lyckas, tänkte Donovan.

Donovan försökte sluta tänka på alla gånger han hade missat burken förut. Han blundade med ena ögat, som pappa hade visat honom. Han *var* verkligen fokuserad. Donovan tittade inte på något annat än den röda soppburken.

Han tog ett djupt andetag och släppte gummisnodden.

Smack!

KLONK!

Donovan blinkade överraskat när burken flög ner från stubben. "Jag gjorde det!" sa han. "Ja!"

Om du är fokuserad kan underbara saker hända.

Senare samma kväll satt

Donovan bredvid mamma efter middagen. Han höll upp slangbellan.

"Jag träffade äntligen burken i dag", sa han och flinade.

"Bra gjort!" sa mamma.

"Vet du", jag tror att den här slangbellan är den bästa saken jag vet", sa Donovan.

"Jaså?" sa mamma.

"Japp. För den gör att jag tänker på pappa och känner mig nära honom."

Mamma log. "Jag tror han skulle bli glad om han visste att du känner så. Och vet du vad? Pappa kommer hem om bara tre dagar. Du kan visa honom det du har lärt dig."

Donovan kunde knappt vänta! "Det gav mig en idé", sa han.

Han sprang iväg för att prata med Dana. Han kunde lära henne att använda slangbellan på samma sätt som pappa hade lärt honom!

"Du Dana", sa han. "Vill du lära dig att använda den bästa slangbellan i Jamaica?" ●

Vilka speciella saker hjälper dig att känna dig nära någon i din familj?

Den bästa slangbellan i Jamaica

ILLUSTRATIONER GREG NEWBOLD